

ת"פ 31254/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 31254-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד שחר יערי

בשם הנאשם: עו"ד ניצן ביילין ועו"ד מיכל ילובסקי

מר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות איומים (שני אישומים בריבוי אירועים) ובעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובצד זאת זוכה מעבירה של מסירת ידיעה כוזבת מסוג פשע ומעבירת איומים נוספת שיוחסה לו באישום השלישי.

אזכיר כי בהכרעת הדין מצאתי להדגיש, מחד גיסא, את מאמציהן של נפגעות העבירה לסייע בידי רשויות אכיפת החוק להגיע לחקר האמת, ומאידך גיסא את התרשלותם של גורמי החקירה. עמדתי על השאיפה להביא לכך שהאמת המשפטית הנקבעת בהכרעת הדין תשקף באופן מדויק ככל הניתן את האמת העובדתית שהתרחשה במציאות, ועל כך שחקירה יסודית מעט יותר יכולה הייתה להביא, בסבירות גבוהה, להרשעתו של הנאשם במלוא העבירות שיוחסו לו. ואולם, משניתנה הכרעת הדין, אין עוד משמעות לשאלות ותהיות. עתה מונחים לנגד עינינו אך ורק המעשים והעבירות אשר בביצועם הורשע הנאשם, ואילו המעשים האחרים שיוחסו לו - כלא היו. זהו תפקידו של בית משפט מקצועי, המחויב להתייחס בעת גזירת הדין אך ורק לנתונים שהוכחו בפניו, ולהתעלם מ"רעשי רקע". כך יעשה.

מעשי העבירה בסדר כרונולוגי

2. ברקע, הנאשם והמתלוננת גב' ר' הם בני זוג גרושים. המתלוננת התגוררה ברחוב (להלן: הבית) עם בני משפחתה, לרבות בנותיה כ' וג', וא' בעלה של ג' (להלן בהתאמה: ר' או המתלוננת, כ', ג', א').

אישום מס' 2: ביום 6.10.21 התקשר הנאשם לבתו ג' ואמר לה, בין השאר, את הדברים הבאים: "תקשיבי ותקשיבי לי טוב, עכשיו אם אמא שלך ובעלך (א') לא יעזבו את הבית תוך 10 דקות, אני בא עם איזה 50 איש, אני הולך לחסל את בעלך ואת אמא שלך, תקשיבי טוב מה אני אומר, אני מציע לך פשוט, תגידי לבעלך ולאמא שלך שיעזבו את הבית שלי, אם לא אני מניאק בן זונה אני אזיין את אמא של האמא שלהם, אני הולך מפרק אותם, שיבואו משטרה, שב"כ, ימ"מ, שיעזבו עכשיו את הבית. אני 10 דקות בבית. תגידי לא' המניאק הזה ולאמא שלך הזונה שיעזבו עכשיו את הבית. 10 דקות, אם לא אני אזיין את האמא שלהם".

בהמשך התקשר לג' פעם נוספת באומרו: "תקשיבי ותקשיבי טוב. תגידי לבעל שלך שיאסוף את הדברים שלו ויעזוב את הבית עכשיו. אם הוא לא יעזוב את הבית, אני 10 דקות עם 52 איש בדרך הביתה. אם הוא יהיה בבית אני אהרוג את בעלך... את תישארי אלמנה... פשוט אקח סכין ואמלוק לו את הראש".

בהמשך חזר על הדברים ואמר לג', בין השאר: "עכשיו אם הוא יהיה שלם אני בן זונה, אני אשבור לו את העצמות... אני אשבור לו את האמא שלו".

אישום מס' 1: ביום 8.10.21 התקשר הנאשם אל המתלוננת בעשרות הזדמנויות שונות, חרף התנגדותה. בהמשך לכך, לקראת השעה 18:00 התקשר הנאשם למתלוננת ממספר טלפון שונה, וכשענתה פצח בצרחות וקללות, ואיים כי "יש לה עד יום ראשון לצאת מהבית, כי הוא בא לפרק אותה לחתיכות ולשלוח אותה לכל מיני בורות בראשון".

מיד לאחר מכן שוחחו הנאשם ובתו כ', אז אמר לה, בין השאר, את הדברים הבאים: "אני לא (רואה) את המשטרה לא השב"כ לא ימ"מ ולא כלום, אני ביום ראשון חוזר הביתה, ואם א' ואמא שלך יהיו בבית, אני אעמיס אותם על אוטו ויש הרבה חורים בראשון". בהמשך התקשר לכ' באומרו: "עכשיו מוצאי שבת, מגיע לשם להעמיס את אמא שלך ואת א' ישר לראשון, יש שם בורות מוכנים, ותחתום שהבית שלי, שלך, של ג', של ע' ושל כ'".

בהמשך שוחח הנאשם עם בתו ג', ואמר לה: "תגידי לבעל שלך (א') שיכין את המזוודה.. מוצאי שבת הוא יהיה בבית, את, אמא שלך ובדרך לראשון לציון לבור... רימונים, זהו, הולך לשים לכל אחד בתחת רימון, אפוצץ אותו באוויר... תגידי לאמא שלך שהיא יכולה לברוח לאן שהיא רוצה, אני אגיע אליה, המדינה קטנה... לבעלך שהלילה יאסוף את הדברים מחר באים לאסוף אותו.. אם לא יעשו את זה היום בלילה, מחר בערב אני מגיע עם כל ה... ואני אאסוף אותם, עכשיו מחר בערב תקשיבי טוב, אני נכנס הביתה ומי שיעמוד בדלת אני אשחט אותו, אני אהרוג אותו חי וזה הגנה עצמית".

בהמשך אמר לג': "את רוצה להישאר אלמנה... אני הולך לפרק את א' ואת אמא שלך, יש שמה בורות מוכנים בראשון, לא ימצאו אותם... אמא שלך גמרה את הקריירה.. כדור בראש, זה לא משנה לה, חיה או מתה, אמא שלך בן

אדם מת... עכשיו יש לך שתי ברירות... חתימה על מסמך שהבית עובר לס"א עם כל הילדים בתוך הבית... או שאני מפרק את אמא שלך, לא אני".

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על ריבוי שיחות האיום אשר הופנו כלפי המתלוננת וכלפי שתי בנותיו של הנאשם, במהלכן איים הנאשם איומים בוטים ומוחשיים לרצוח את המתלוננת ואת א', ככל שאלו לא יפעלו בהתאם לדרישותיו. הוא אף נקב מועד לביצוע - אולטימטום, שלאחריו "יפרק אותם, יקבור אותם בבורות בראשון, ישחט את מי שיעמוד בדלת", ואף יסתייע באחרים כדי להוציא את מזימותיו לפועל. הנאשם החל את תוכניתו במשלוח שלוש הודעות קוליות מאיימות לבתו ג' (אישום מס' 2), והסלים את מעשיו בסדרת שיחות מאיימות שבוצעו יומיים מאוחר יותר, אז שוחח עם המתלוננת, עם ג' ועם כ'. שיחותיו הקשות של הנאשם עם המתלוננת ובנותיו בוצעו בערב שבת, כשכל בני המשפחה נכחו בבית, ונאלצו לשמוע את השיחות הקשות והמפחידות בהן אב המשפחה מאיים ברצח על האם ועל א' - בעלה של ג'. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל לכך שהאיומים פסקו רק לאחר שהגיעו שוטרים לביתו של הנאשם, ועצרו אותו במהלך שיחת טלפון עם מוקד 100. אמנם, הנאשם זוכה (מחמת מחדלי חקירה) מעבירה של מסירת ידיעה כוזבת, אך האופן בו נתפס מכשיר הטלפון מן הנאשם בשעת מעשה, נקבע עובדתית בהכרעת הדין, ולכן רלוונטי גם לגזירת הדין.

ב"כ המאשימה טענה לנזק מתמשך שגרם הנאשם לקורבנותיו. מדובר בעבריו אלימות במשפחה אשר ריצה שנות מאסר לא מבוטלות מאחורי סורג ובריה, והגם שהרשעתו האחרונה היא משנת 2012, לא ניתן לנתק את הקשר בין מעשיו בעבר, לבין הטראומה המתמשכת שהוא הסב ומסב לבני משפחתו. היא הפנתה לעדותה של המתלוננת, שדיברה מדם ליבה אודות עוצמת הפגיעה ממעשיו של הנאשם: "הוא הורג אותי לאט, לא צריך לדקור אותי", אמירה שלטענת ב"כ המאשימה "מזקקת את התחושות רבות השנים עמן נאלצים המתלוננת וילדיה להתמודד".

בהינתן סמיכות הזמנים של עבירות האיומים, והגם שמדובר במספר נפגעי עבירה, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש אחד המשקלל את האירועים כולם. היא עמדה על מגמת ההחמרה במדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה, הפנתה לפסקי דין של ערכאות הערעור והערכאות הדיוניות, וביקשה לקבוע מתחם עונש בין 14-26 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת העונש בתוך המתחם נתנה דעתה לגילו של הנאשם (64), להרשעותיו הקודמות בין השנים 1975-2012 במגוון רחב של עבירות, לרבות רכוש, סמים ואלימות, בגין נדון במצטבר ל-11.5 שנות מאסר בפועל. הוגש גיליון רישום פלילי (עת/1) ושתי הרשעותיו האחרונות (עת/2, עת/3). בהיעדר נטילת אחריות והבעת חרטה; כשאין בפנינו תסקיר היכול להצביע על מצבו של הנאשם ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו, וכל שמונח לפנינו הם הרשעותו עתה והרשעותיו הקודמות; על רקע עברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם; ובהינתן הנזק המצטבר שהוא גרם לבני משפחתו - כל אלה מצדיקים לשיטתה של המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם למאסר בפועל שלא יפחת מ-22 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי ממושך ומרתיע, קנס ופיצוי הולם למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם עמד על התועלת שהפיק הנאשם מניהול ההוכחות, כשסופו של הליך זוכה מחלק מהעבירות שיוחסו לו. ברי אמנם כי אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ומביע חרטה, אך ודאי שאין לזקוף לחובתו את החלטתו לנהל את משפטו. ב"כ הנאשם הפנה למחדלי החקירה שנקבעו בהכרעת הדין, וביקש כי אלו יישקלו לזכות הנאשם בגזירת הדין.

ב"כ הנאשם הצטרף למאשימה בעתירה לקבוע מתחם עונש אחד, אלא שלשיתו ראוי לקבוע מתחם "רגיל" בגין עבירות איומים, בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל. הוא התייחס לפסקי הדין שהוגשו על-ידי המאשימה, וביקש לקבוע כי חומרתם עולה על נסיבות ענייננו, ומשכך אין לגזור מהם גזירה שווה. אשר לנזק שנגרם לנפגעי העבירה, ב"כ הנאשם ביקש להבחין בין תחושותיה הסובייקטיביות הקשות של המתלוננת, לבין האופן בו קיבלו את הדברים בנותיה ובני המשפחה הנוספים.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבותיו של הנאשם כפי שהתבררו במהלך שמיעת המשפט, מצבו הפיזי והמנטלי, בריאותו הלקויה, תנאי חייו הקשים והירודים. גם בבית הסוהר נותר הנאשם בודד וכמעט חסר תמיכה, פרט לעזרה נקודתית שקיבל מבנותיו. הוא לא זכה לביקורים, הגיע לדיונים לבוש באותם הבגדים, ופעם אחת קיבל בבית הסוהר בגדים שהותירו אחריהם אסירים אחרים. מדובר אמנם במי שלחובתו עבר פלילי מכביד, אלא שהרשעתו האחרונה ניתנה לפני עשור, הוא שילם מחיר כבד בגין מעשיו בעבר, ואלו לא צריכים להיזקק לחובתו פעם נוספת. סופו של דבר ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט להסתפק בתקופה אותה מרצה הנאשם מאז מעצרו (מיום 8.10.21).

5. הנאשם בכה במהלך דבריו לעונש, טען כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט, הגם שעודנו סבור כי הוא חף מכל פשע. הוא הלן על מצבו הרפואי, טען כי הוא "על זמן שאול". "אם עשיתי את העבירה או לא עשיתי, שילמתי את החוב שלי. כן היה או לא היה, אף אחד לא נפגע פיזית, ברוך השם כולם בריאים ושלמים. אני מתנצל על כל הסיטואציה שנגרמה לכולנו, לי, לר', לילדים, לכבודו". הוא ביקש מבית המשפט להסתפק בתקופת מעצרו ו"לתת לי לחזור לחיי".

דיון

מתחם העונש ההולם

6. המתחם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מקובלת עליי בקשת הצדדים לקבוע מתחם עונש יחיד, הכולל בחובו את שני האישומים בהם הורשע הנאשם. בקשה זו מתיישבת עם סמיכות הזמנים ועם הקשר המובהק בין האישומים כולם, הגם שאלו הופנו כלפי מספר נמענים. בצד זאת, ברי כי אין דינו של איום כדינם של מספר איומים; אין דינו של איום כללי כדינו של איום בטה ומפורש; אין דינו של איום כלפי רכוש כדינו של איום בפגיעה פיזית או כדינו של איום ברצח; אין דינו של איום כלפי נמען אחד כדינו של איום כלפי מספר נמענים. מנעד הענישה בעבירות איומים רחב ביותר, בתלות בחומרת האיום, הקונקרטיות שלו, האופן בו נאמר, כמות האיומים, תדירותם, ומידת החשש מפני מימוש האיום. לעתים תחתית המתחם בענישה צופה פני עתיד, פעמים אחרות בחודשי

מאסר אחדים, כאלו שניתן לרצות בעבודות שירות, וקיימים גם מקרים חמורים יותר, בהם נדונו נאשמים בעבירות איומים ללא הרשעות קודמות למאסרים של ממש מאחורי סורג וברית.

עבירות האיומים שביצע הנאשם עונות על מרבית הקריטריונים המעמידים אותן ברף חומרה גבוה. למעשה, הנתון היחיד לקולה נוגע לכך שהאיומים הושמעו בטלפון ולא נאמרו "פנים אל פנים", באופן המרחיק במידת מה את הסיכון מפני מימוש מידי של האיום. לחומרה: האיומים הושמעו כלפי בנות משפחתו הקרובות של הנאשם - בנותיו וגרושתו. הנאשם איים עליהן איומים בוטים בפגיעה פיזית קטלנית - רצח של המתלוננת ושל חתנו (א', בעלה של ג'). האיומים ממוקדים וברורים - הנאשם תיאר כיצד יגיע לבית, "ימלוך" בסכין את ראשו של א', ישחט אותו ואת המתלוננת, יקבור אותם בבורות שהוכנו מראש בחולות ראשון לציון, ועוד כהנה וכהנה פנינים ממחור הפורה של הנאשם. הוא השאיר מספר הודעות קוליות קשות ומפחידות בתא הקולי של בתו ג'. יומיים לאחר מכן התקשר ללא הפסקה למתלוננת, לרבות מטלפון שאינו מוכר לה, המשיך בשיחות מאיימות עם בתו כ', ולאחר מכן בשיחות מאיימות עם בתו ג'. תוכן של השיחות קשה, וניכר כי הנאשם התאמץ להפחיד את השומעות. גם מטרתן של השיחות עלתה בבירור - הנאשם ביקש להסדיר באיומים מחלוקת רכושית רבת שנים בינו לבין המתלוננת. המאשימה לא יחסה לו אמנם עבירה של סחיטה באיומים, אך ברי כי המניע המובהק לביצוע המעשים מהווה שיקול נוסף לחומרה. כן מקובלת על טענת ב"כ המאשימה, לפיה האיומים לא פסקו ביוזמתו של הנאשם, אלא רק לאחר התערבות המשטרה, כשהנאשם נתפס בכף במהלך שיחה עם משטרת ישראל.

בקביעת המתחם על בית המשפט לבחון, בין השאר, את הנזק שנגרם לקורבנות כתוצאה מביצוע העבירות. הרשעותיו הקודמות של הנאשם תקבלנה ביטוי בגזירת העונש בתוך המתחם, אך העובדה שמדובר במי ששב ופוגע באותה המתלוננת פעם אחר פעם, מתיישבת עם טענת המאשימה בדבר עוצמת הנזק שהסבו מעשיו של הנאשם. ראו מתוך הכרעת הדין (פס' 5): "מצער היה לחזות בר' שנאלצה לעמוד על דוכן העדים ולשתף אודות הסבל והמצוקה שהסב לה הנאשם. ניכר כי מדובר במי שסובלת בעטיו מטראומה מתמשכת ורבת שנים". דומה שבעניין זה קשה לנתק את הקשר בין עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות אלימות במשפחה כלפי אותן הקורבנות ממש, לבין עוצמתו של הפגיעה החוזרת שגרם לבני משפחתו במעשיו מושא כתב האישום.

7. למדיניות הענישה הנוהגת ראו, בשינויים המתאימים, חלק מפסקי הדין שהגישה המאשימה:

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת איומים יחידה כלפי רעייתו בנפרד, כשלאחר ויכוח בין השניים איים עליה באומרו: "אל תדברי איתי בכלל יום אחד אני אארוך לך בחוץ ואהרוג אותך ואני אפוצץ לך את הפנים כך שאפילו אמא שלך לא תזהה אותך, את נמאסת עלי לא יהיה אותך ואז לא יהיו בעיות". חרף היעדר הרשעות קודמות הוא נדון לשנת מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט עמד על עוצמת המסוכנות הנשקפת ממנו. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

עפ"ג (מרכז-לוד) 4446-02-22 שבתייב נ' מדינת ישראל (7.3.22, טרם פורסם). המערער הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו ואם ילדיו. באירוע אחד הגיע לביתה של המתלוננת כשהוא בגילופין, דפק בחזקה על הדלת ומשסירבה לפתוח איים כי ירצח אותה ויתנקם בה. באירוע שני שהתרחש כשנה מאוחר יותר הגיע פעם

נוספת לביתה תחת השפעת אלכוהול, וכשאמרה לו שתזמין משטרה אים על המתלוננת באומרו כי "מחר לא תהיי קיימת". מתחם העונש נקבע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל, והמערער נדון ל-10 חודשי מאסר חרף העובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות. ערעורו לבית המחוזי נדחה תוך הפנייה לכך שמדובר אמנם במעשים רחוקים בזמן, אך מנגד מדובר במי שסובל מצריכת אלכוהול מוגברת ונעדר מוטיבציה לפנות להליך טיפולי מעמיק.

עפ"ג (מרכז-לוד) 24951-11-21 חיים נ' מדינת ישראל (9.1.22). המערער הורשע בהתאם להודאתו בשלוש עבירות איומים ובהחזקת סכין שלא כדין. ביום 10.2.21 על רקע סכסוך בין המערער לבין בת זוגו ואם ילדיו עמה היה מצוי בהליך גירוש, אים עליה המערער כי יפגע בגופה באומרו: "...יהיה פה מחיר כבד, כבד מאוד... חבל יקרה אסון". כשלושה חודשים קודם לכן שלח המערער למתלוננת הודעות מאיימות: "...אני בא להרוג אותך...", "בחיים לא חלמתי שאני יעז לחתוך אותך, ישר שפריצים בגרון... שווה לי אני יהנה לחתוך אותך בגרון", "שווה לי להעלים אותך מהעולם... אני לא ארצח אותך ליד הילדים שלי... אני אמצא אותך ואקח אותך לפינה יפה בים שם אשאיר אותך בחלקים". בסרטונים המאיימים ששלח למתלוננת נראה המערער כשהוא מנופף בסכין יפנית. בהמשך לאיומיו הגיע לפתח ביתה של המתלוננת שסירבה לפתוח את דלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה, עמד על כך שמדובר בבן 31, בעל הרשעות קודמות, נכה נפשית בשיעור 100%, אשר הודה במיוחס לו לקראת תום פרשת התביעה, לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת. משכך נדון המערער ל-22 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 15 חודשים, לאחר שקבע כי אינו מתיישב עם הענישה הנוהגת, ובעיקר בשל אכיפה בררנית - איומים קשים שהשמיעה המתלוננת כנגד המערער: "מדובר באיומים חמורים, שאינם פחותים בחומרתם מאיומיו של המערער. אף שהוגשה תלונה על ידי המערער כנגד המתלוננת, לב"כ המאשימה לא הייתה תשובה מדוע לא הוגש כתב אישום כנגד המתלוננת, ומכל מקום, הלכה היא שאכיפה בררנית יכולה לשמש שיקול להקלה בעונש".

ת"פ (ראשל"צ) 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים. הוא התקשר לדודתה של גרושתו, ביקש למסור לגרושתו להוריד את תמונות ילדיהם המשותפים מהוואטסאפ, ואמר כי אם גרושתו לא תעשה כן "אני אהרוג אותה ואותך יחד". בהמשך שלח הודעות קוליות בהן אים להרוג את השתיים. בהינתן שאין מדובר באירוע חד-פעמי, נקבע מתחם בין 6-16 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהרשעות קודמות של הנאשם בעבירות איומים ואליומות כלפי אותה המתלוננת, ועל רקע תסקיר שלילי, נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 13 חודשים, עליו הופעל במצטבר מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, כך שסה"כ נדון ל-17 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (נתניה) 35111-02-19 מדינת ישראל נ' לזר (19.12.19, טרם פורסם). הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים. על רקע ויכוח עם רעייתו בביתם אים עליה באומרו: "אם תלכי לבית משפט להתגרש אני אהרוג אותך ואז אהרוג את עצמי". בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בהינתן מידת סיכון גבוהה שנמצא כי נשקפת מהנאשם, בין השאר לאור האמור בתסקירי המבחן, נגזר עונשו לשנת מאסר בפועל.

8. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי לעיל, במדיניות הענישה הנוהגת ובריבוי האירועים עליהם נותן הנאשם את

הדין, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 8-22 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים לנאשם

9. לחובתו של הנאשם: עברו הפלילי מכביד ורלוונטי. מדובר בעבריין חוזר אשר שב ומזיק לחברה בכלל, ולבני משפחתו בפרט. די אם אפנה לקביעות הקשות שנקבעו בעניינו בגזרי הדין האחרונים (עת/2, עת/3) כדי ללמוד, ולו קמעה, אודות הסבל והנזק העצומים שהסב הנאשם לגרושתו וילדיו במהלך השנים. מעשיו של הנאשם עתה מלמדים על חזרתו לאותו מתווה ממש, שוב איומים, שוב כלפי בני המשפחה, ופעם נוספת עולה אותה מחלוקת כספית ששימשה בסיס לחלק מאירועי העבר. הנאשם חסר תובנה, ולו מזערית, לעוצמת העוול המתמשך שהוא גורם למתלוננת ולילדיו, ולחיי האומללות שהוא כופה עליהם. ראו התרשמותי מעדותה של ר' (לעיל), ואת דבריה כפי שצוטטו ע"י ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש.

כף הזכות קטנה ומצומצמת מכף החובה: גילו של הנאשם (64), מצבו הרפואי כפי שבא מפיו (לא הציג מסמכים), ומצבו הסוציאקונומי הירוד - אלו מלמדים כי ריצוי העונש במאסר ממש אינו קל לנאשם, לבטח בתקופת המשפט בה היה נתון במעצר (כתשעה חודשים). פרק הזמן הממושך שחלף מאז הרשעתו הקודמת (כעשור) מגלה כי הנאשם הצליח להימנע מחזרה לסורו במהלך תקופה ארוכה, אך דווקא חזרתו בגיל בו אמור היה להיות שקול ומיושב בדעתו, איננה מבשרת טובות, לשון המעטה. אינני זוקף לחובתו של הנאשם את ניהול המשפט, אך ברי כי איננו יכול ליהנות מהקלה הניתנת למי שמודה, מקבל אחריות ומביע צער על מעשיו. צודקת ב"כ המאשימה בטענתה, כי בהיעדר תסקיר שילמד אודות מידת מסוכנותו של הנאשם, הרי שהמנבא הטוב ביותר הוא עברו הפלילי המכביד והתנהלותו (הרעה) עד כה. אשר לבקשת ההגנה לזקוף את מחדלי החקירה כשיקול לקולה - אין בידי לקבלה. המחדלים זכו למשקל מכריע בהכרעת הדין, בזיכוי של הנאשם מעבירות בגין כלל לא נחקר, ואין מקום להתחשב בהם עתה פעם נוספת.

תוצאה

10. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 8.10.21.
- ב. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. פיצויים בסך ₪ 4,000 אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם

איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הצדדים.